
Dokument z posiedzenia

B9-0214/2020

6.7.2020

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącego Komisji /
wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki
bezpieczeństwa

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji humanitarnej w Wenezueli oraz kryzysu migracyjnego i
uchodźczego
(2019/2952(RSP))

Anna Fotyga
w imieniu grupy ECR

B9-0214/2020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji humanitarnej w Wenezueli oraz kryzysu migracyjnego i uchodźczego (2019/2952(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Wenezueli,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 16 czerwca 2020 r. w sprawie decyzji wenezuelskiego Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2020 r. dotyczącej kandydatów na stanowisko rektorów Rady Wyborczej, decyzji tego Sądu z 12 czerwca o mianowaniu rektorów oraz decyzji z 15 czerwca zawieszającej obecny zarząd partii politycznej „Acción Democrática”,
- uwzględniając globalną pandemię COVID-19,
- uwzględniając oświadczenie Sekretariatu Generalnego Organizacji Państw Amerykańskich (OPA) z 5 stycznia 2020 r. na temat sytuacji w Wenezueli,
- uwzględniając oświadczenie nowo mianowanego wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Josepa Borrella z 21 grudnia 2019 r.,
- uwzględniając oświadczenie w sprawie ostatnich wydarzeń w Zgromadzeniu Narodowym złożone w imieniu UE 9 stycznia 2020 r. przez wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela,
- uwzględniając decyzję Rady z 11 listopada 2019 r. przedłużającą o rok obowiązywanie sankcji wobec Wenezueli, przyjętą ze względu na obecny kryzys polityczny, gospodarczy, społeczny i humanitarny w Wenezueli, w tym utrzymujące się działania podważające zasady demokracji, praworządność i poszanowanie praw człowieka,
- uwzględniając decyzję Rady z 27 września 2019 r. o wpisaniu siedmiu funkcjonariuszy wenezuelskich służb bezpieczeństwa i wywiadu, którzy brali udział w torturach i innych poważnych naruszeniach praw człowieka, do unijnego wykazu osób objętych sankcjami,
- uwzględniając sprawozdanie Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR) z 4 lipca 2019 r. w sprawie Wenezueli oraz aktualizację ustną złożoną przy okazji 42. sesji Rady Praw Człowieka, która odbyła się 9 września 2019 r. w Genewie,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z 18 czerwca 2019 r., w którym UE podkreśliła głębokie zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją polityczną i humanitarną w Wenezueli,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z 4 kwietnia 2019 r. dotyczące decyzji o pozbawieniu Juana Guaidó immunitetu

parlamentarnej podjętej przez nieuznane Zgromadzenie Narodowe,

- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z 10 stycznia 2019 r., 26 stycznia 2019 r., 24 lutego 2019 r. i 28 marca 2019 r. w sprawie Wenezueli,
  - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z 2 marca 2019 r., w którym UE podkreśliła, że wszelkie działania, które mogłyby zagrażać wolności, bezpieczeństwu lub integralności Juana Guaidó, oznaczałyby eskalację napięć i spotkałyby się ze stanowczym potępieniem ze strony społeczności międzynarodowej,
  - uwzględniając międzynarodową konferencję darczyńców na rzecz solidarności z wenezuelskimi uchodźcami i migrantami z 26 maja 2020 r.,
  - uwzględniając decyzję międzynarodowej grupy kontaktowej o odrzuceniu i uznaniu za bezprawne zarządzenia wenezuelskiego Sądu Najwyższego o powołaniu nowej Krajowej Rady Wyborczej,
  - uwzględniając decyzję wenezuelskiego Sądu Najwyższego z 16 czerwca 2020 r.,
  - uwzględniając list otwarty Juana Guaidó do byłego premiera Hiszpanii José Luisa Rodrígueza Zapatero, zawierający skierowane pod adresem byłego premiera zarzuty i oskarżenia o „legitymizację podstępów dyktatora mających ukryć autentyczną farsę planowaną na grudzień”,
  - uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/898 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli,
  - uwzględniając ratyfikację statutu rzymskiego przez Wenezuelę w dniu 7 czerwca 2000 r.,
  - uwzględniając konstytucję Boliwariańskiej Republiki Wenezueli,
  - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Wenezuela od lat znajduje się w głębokim kryzysie gospodarczym, a jednym z głównych problemów jest hiperinflacja; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich kilku miesięcy w Wenezueli doszło do eskalacji przemocy i poważnych naruszeń praw człowieka pod wodzą nieprawowitego prezydenta Nicolása Maduro, co dodatkowo pogarsza obecny kryzys polityczny, gospodarczy, instytucjonalny, społeczny i humanitarny, z powodu którego ponad pięć milionów Wenezuelczyków zmuszonych było opuścić swój kraj, gdzie ludność boryka się z rosnącymi niedoborami leków, wody i żywności oraz przerwami w dostawie elektryczności, powodującymi powszechną desperację, a także nieodłącznym brakiem informacji ze względu na problemy z dostępem do wolnych mediów lub ich brakiem; mając na uwadze, że globalna pandemia COVID-19 drastycznie przyczyniła się do dalszego pogorszenia sytuacji w Wenezueli, którą dodatkowo zaostrzył spadek cen, w szczególności cen ropy naftowej;

- B. mając na uwadze, że 26 maja 2020 r. Unia Europejska i rząd Hiszpanii, przy wsparciu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji, zwołali międzynarodową konferencję darczyńców na rzecz solidarności z wenezuelskimi uchodźcami i migrantami; mając na uwadze, że międzynarodowi darczyńcy zobowiązali się do przekazania 2 544 mld EUR, z czego jedynie 595 mln EUR w formie dotacji bezpośrednich, na pomoc z powodu bezprecedensowego kryzysu; mając na uwadze, że są to pożyczki warunkowe, przeznaczone na pomoc w związku z dużym napływem migrantów z Wenezueli szukających schronienia w sąsiednich krajach; mając na uwadze, że 595 mln EUR nie wystarczy, aby zaradzić takiemu bezprecedensowemu kryzysowi, który rozprzestrzenił się na kraje sąsiadujące;
- C. mając na uwadze, że według Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców wenezuelski kryzys uchodźczy jest drugim co do wielkości – po Syrii – kryzysem uchodźczym na świecie; mając na uwadze, że w związku z powagą sytuacji Kolumbia utworzyła na granicy z Wenezuelą ośrodek ds. migracji, aby uporać się z napływem migrantów;
- D. mając na uwadze, że wydarzenia te poprzedziła kampania terroru i tzw. Operación Alacrán (operacja Skorpion), a także mając na uwadze, że przeciwnicy reżimu Maduro są nadal prześladowani i nękani ze względów politycznych; mając na uwadze, że członków Zgromadzenia Narodowego pozbawiono immunitetu parlamentarnego, wielu z nich aresztowano, a inni musieli opuścić kraj lub schronić się w przedstawicielstwach dyplomatycznych; mając na uwadze, że surowe i stałe stosowanie przymusu i siły, potwierdzone wolą samozwańczego prezydenta Nicolása Maduro, świadczy o wyraźnej chęci zdławienia wszelkich idei i działań na rzecz legalności; mając na uwadze, że do tej pory społeczność międzynarodowa wie o co najmniej 11 Europejczykach, którzy, jak się przypuszcza, są nielegalnie przetrzymywani w Wenezueli jako więźniowie polityczni; mając na uwadze, że od 2014 r. liczba więźniów politycznych poddawanych torturom i przebywających w nieludzkich warunkach przekroczyła 300;
- E. mając na uwadze, że akty przemocy popełnione przez rząd Nicolása Maduro, aby zapobiec ponownemu wyborowi Juana Guaidó na przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego w Wenezueli, doprowadziły do dalszej eskalacji konfliktu, który stopniowo narastał w ostatnich latach; mając na uwadze, że wśród osób, które pozbawiono immunitetu, próbując osłabić opozycję, znalazł się tymczasowy prezydent Wenezueli Juan Guaidó; mając na uwadze, że rząd Maduro nadal podważa kompetencje i zdolność prawowitego i demokratycznego Zgromadzenia Narodowego do skutecznego i niezakłóconego wykonywania funkcji i uprawnień powierzonych mu przez obywateli Wenezueli; mając na uwadze, że państwa objęte sankcjami powinny przekazywać przejrzyste informacje, akceptować międzynarodową pomoc humanitarną oraz priorytetowo traktować potrzeby i prawa najsłabszych grup ludności, czego rząd Wenezueli nie czyni;
- F. mając na uwadze, że 26 maja 2020 r. kontrolowany przez reżim Sąd Najwyższy Wenezueli bezpodstawnie zatwierdził Luisa Parrę jako przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego; mając na uwadze, że w styczniu 2020 r. odbyło się bezprawne posiedzenie, w którym uniemożliwiono udział, a tym samym oddanie głosu zdecydowanej większości przedstawicieli demokratycznych, co stanowi rażące

zlekceważenie właściwych procedur prawnych i demokratycznych zasad konstytucyjnych; mając na uwadze, że takie niezgodne z prawem decyzje podjęte przez kierowany przez reżim organ skłoniły Radę UE do nałożenia sankcji na dodatkowych 11 urzędników odpowiedzialnych za to postępowanie, w tym na Luisa Parre;

- G. mając na uwadze, że niedawne decyzje wenezuelskiego Sądu Najwyższego drastycznie wpłynęły na praworządność i wartości demokratyczne, między innymi decyzja z 10 czerwca, zgodnie z którą Komitet ds. Nominacji Wyborczych – utworzony w listopadzie ubiegłego roku w ramach Zgromadzenia Narodowego – miał 72 godziny na wskazanie nazwisk kandydatów na stanowisko rektorów Krajowej Rady Wyborczej; mając na uwadze, że 13 czerwca 2020 r. kierowany przez reżim wenezuelski Sąd Najwyższy mianował nowych rektorów do Krajowej Rady Wyborczej wyłącznie w celu utworzenia organu wyborczego sprzyjającego reżimowi, naruszając tym samym prawo konstytucyjne Wenezueli i podważając wiarygodność zarówno Rady Wyborczej, jak i nadchodzącego procesu wyborczego; mając na uwadze, że następnie 15 czerwca Sąd zawiesił obecny zarząd „Acción Democrática”, jednej z głównych partii opozycyjnych i członka grupy opozycyjnej G4, i zastąpił go zarządem ad hoc; mając na uwadze, że zgodnie z art. 187 i 296 konstytucji Wenezueli nominacje te pozostają w wyłącznej gestii Zgromadzenia Narodowego, organu wybranego demokratycznie przez Wenezuelczyków; mając na uwadze, że również urzędników odpowiedzialnych za te decyzje dodano do wykazu sankcji UE; mając na uwadze, że 1 lipca 2020 r. nieprawomocny rząd Maduro, wykonując oszukańczy ruch, zapowiedział na 6 grudnia wybory parlamentarne w Wenezueli;
- H. mając na uwadze, że reżim Maduro ostro atakuje partie polityczne „Acción Democrática”, „Primero Justicia” i „Un Nuevo Tiempo”, systematycznie je prześladować w drodze orzeczeń bezprawnego Sądu Najwyższego, które pozbawiają partie obecnych zarządów krajowych wbrew woli ich członków; mając na uwadze, że reżim Maduro uznał demokratyczną partię polityczną „Voluntad Popular” za organizację terrorystyczną;
- I. mając na uwadze, że reżim Maduro nadal wspiera rewolucyjne i antykapitalistyczne ruchy lewicowe na całym świecie; mając na uwadze, że również partie i liderzy polityczni w Europie otrzymują takie nielegalne finansowanie; mając na uwadze, że 15 czerwca 2020 r. hiszpański dziennik „ABC” opublikował tajne dokumenty, pochodzące z 2010 r., według których reżim Wenezueli zatwierdził finansowanie „Movimiento 5 Stelle” (Ruch Pięciu Gwiazd) we Włoszech; mając na uwadze, że ingerowanie Wenezueli w wybory europejskie nie ogranicza się do Ruchu Pięciu Gwiazd; mając na uwadze, że według doniesień rząd Wenezueli przesłał walizkę zawierającą 3,5 mln EUR w gotówce liderowi tej partii Gianroberto Casaleggio;
- J. mając na uwadze, że inne partie polityczne, np. „Podemos” w Hiszpanii, otrzymywały finansowanie z Wenezueli, co wynika ze sprawozdania z 2008 r. pt. „Punto de cuenta al Comandante Presidente de la República Bolivariana de Venezuela”, podpisanego przez Hugo Cháveza i wykazującego wypłatę 7 mln EUR na rzecz Fundación CEPS (Fundacji Centrum Nauk Politycznych i Społecznych);
- K. mając na uwadze, że byłemu ambasadorowi Hiszpanii w Wenezueli Raúlowi Morodo, który pełnił tę funkcję za czasów rządu José Luisa Rodrígueza Zapatero, postawiono

zarzuty przekupstwa i sprzeniewierzenia środków finansowych w wysokości 35 mln EUR za umożliwianie reżimowi wenezuelskiemu angażowania się w krajowe sprawy polityczne i wyborcze przez cały okres sprawowania przez niego mandatu ambasadora;

- L. mając na uwadze, że Rada dodała jedenastu czołowych wenezuelskich urzędników do wykazu osób objętych środkami ograniczającymi – tj. zakazem podróżowania i zamrożeniem aktywów – ze względu na ich rolę w działaniach i decyzjach podważających demokrację i praworządność w Wenezueli; mając na uwadze, że powody, dla jakich osoby te dodano do wykazu, obejmują „wszczynanie motywowanych politycznie dochodzeń oraz stwarzanie przeszkód w poszukiwaniu politycznego i demokratycznego rozwiązania kryzysu w Wenezueli, a także poważne naruszenia praw człowieka i ograniczanie podstawowych wolności, takich jak wolność prasy i wolność słowa”;
- M. mając na uwadze, że według doniesień wiceprezydent Wenezueli Delcy Rodríguez miała 20 stycznia 2020 r. przylecieć na lotnisko Madryt-Barajas z 40 walizkami w luku towarowym samolotu wycarterowanego przez Sky Valet, chociaż jej nazwisko umieszczono w wykazie osób objętych sankcjami przyjętymi przez Radę w 2018 r., co uniemożliwia jej wjazd na terytorium UE lub przejazd tranzytem przez terytorium UE; mając na uwadze, że hiszpański minister transportu podał do sześciu różnych wersji tego incydentu;
- N. mając na uwadze, że w zeszłym roku Stany Zjednoczone ostrzegły „bankierów, maklerów, handlowców i pośredników”, aby nie prowadzili transakcji dotyczących „złota, ropy lub innych towarów wenezuelskich skradzionych wenezuelskiemu narodowi przez mafię N. Maduro”; mając na uwadze, że rząd N. Maduro wycofał się ze sprzedaży części rezerw złota przechowywanych w banku centralnym w Wenezueli swoim sojusznikom w Turcji, Rosji i Zjednoczonych Emiratach Arabskich; mając na uwadze, że 12 czerwca w Republice Zielonego Przylądka aresztowano Alexa Saaba – kluczową postać w sieci kontaktów N. Maduro i jego bliskiego sojusznika, którego oskarża się o przekupywanie wenezuelskich urzędników i przelanie ponad 350 mln USD na zagraniczne konta oraz podejrzewa o pomaganie N. Maduro w osiągnięciu porozumienia z Iranem w celu uzyskania ropy naftowej, pracowników i dostaw dla Wenezueli w zamian za 9 ton złota o wartości 500 mln USD; mając na uwadze, że już w 2018 r. A. Saab był głęboko zaangażowany w utrzymywanie dobrych stosunków między reżimem wenezuelskim N. Maduro a Turcją, gdy odpowiadał za wysłanie do Turcji 900 mln USD w złocie, z czego część trafiła do Teheranu z naruszeniem amerykańskich sankcji; mając na uwadze, że zatwierdzono nakaz ekstradycji, o który zwrócili się amerykańscy prokuratorzy w celu postawienia A. Saabowi zarzutów dotyczących prania pieniędzy w USA;
- O. mając na uwadze, że nieprawomocny prezydent Wenezueli N. Maduro nakazał 28 czerwca wydalenie ambasador UE i wezwał ją do opuszczenia kraju w ciągu 72 godzin; mając na uwadze, że zagroził on również krokami odwetowymi ambasadorowi Hiszpanii oraz ostro zaatakował UE z powodu sankcji nałożonych na wenezuelskich urzędników reżimu N. Maduro i oskarżył UE o bycie „konspiratorami”;
- P. mając na uwadze, że w następstwie kryzysu dyplomatycznego wywołanego deklaracją z 29 czerwca, w której nieprawomocny reżim N. Maduro zapowiada wydalenie

ambasador UE z Caracas, bezprecedensowe wspólne oświadczenie wydano dopiero po tym, jak wysoki przedstawiciel/wiceprzewodniczący Josep Borrell przeprowadził wymianę poglądów z Jorge Arreazą, członkiem nieprawomocnego rządu N. Maduro; oświadczenie to można by interpretować jako uznanie nieprawomocnego rządu, którego Unia Europejska nie popiera w świetle systematycznych naruszeń praw człowieka oraz demokratycznego, konstytucyjnego i przejrzystego funkcjonowania Zgromadzenia Narodowego pod rządami prawowitego prezydenta Juana Guaidó;

1. zdecydowanie potępia represyjne działania rządu N. Maduro i wzywa do zaprzestania wszelkich czynów niezgodnych z prawem, masowego i ciągłego stosowania przymusu i siły, a także wielokrotnego potwierdzenia nielegalnego i nieprawomocnego prezydenta; wyraża solidarność z narodem wenezuelskim i z osobami, które stały się ofiarami brutalnej dyktatury reżimu N. Maduro;
2. ponownie wyraża najgłębsze zaniepokojenie eskalacją przemocy i poważną sytuacją nadzwyczajną, której doświadcza Wenezuela, gdzie obywatele żyją w stanie poważnego zagrożenia; ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu krytycznej sytuacji nadzwyczajnej, która stanowi poważne zagrożenie dla życia wszystkich Wenezuelczyków; zwraca uwagę na rosnący kryzys migracyjny w całym regionie oraz pochwała wysiłki i solidarność krajów sąsiadujących;
3. podkreśla, że reżim N. Maduro stał się najbardziej niestabilnym i znaczącym zagrożeniem dla bezpieczeństwa i stabilności subkontynentu, zagrażającym integralności i stabilności sąsiednich krajów;
4. zdecydowanie potępia systematyczne naruszanie demokratycznego, konstytucyjnego i przejrzystego funkcjonowania państwa, które jeszcze bardziej przyspieszyło kryzys migracyjny w całym regionie, w szczególności w kontekście walki z pandemią; pochwała wysiłki i solidarność okazane przez kraje sąsiadujące; zwraca się do Komisji o dalszą współpracę z tymi krajami, nie tylko przez dostarczanie pomocy humanitarnej, ale również przez zapewnienie większych zasobów i za pośrednictwem polityki rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania i wysiłki międzynarodowej konferencji darczyńców na rzecz solidarności z wenezuelskimi uchodźcami i migrantami; podkreśla jednak, że fakt, iż największe zobowiązania stanowią pożyczki, a nie dotacje bezpośrednie, jest niezgodny z zamierzonymi celami;
5. zdecydowanie odrzuca naruszanie demokratycznego, konstytucyjnego i przejrzystego funkcjonowania Zgromadzenia Narodowego, a także ciągłe akty zastraszania, przekupstwa, wymuszania i przemocy oraz arbitralne decyzje przeciwko jego członkom; potępia niedemokratyczne mianowanie nowych członków Krajowej Rady Wyborczej oraz pozbawianie partii rządów wbrew woli ich członków; wzywa do podjęcia natychmiastowych działań w celu ugruntowania faktu, że jedynie członkowie mianowani przez prawowitego tymczasowego prezydenta Wenezueli Juana Guaidó mają uzasadnione prawo do dyplomatycznego reprezentowania Wenezueli w UE, oraz wzywa UE, aby zbadała zgłoszone przypadki bezpośredniej ingerencji Wenezueli w europejskie procesy wyborcze;
6. domaga się natychmiastowego uwolnienia arbitralnie aresztowanych więźniów politycznych, którzy – według doniesień – nielegalnie przebywają w strasznych

warunkach w więzieniach i są torturowani;

7. ponownie wyraża pełne poparcie dla Zgromadzenia Narodowego, które jest jedynym prawomocnie wybranym i organem demokratycznym w Wenezueli i którego uprawnienia – w tym prerogatywy i bezpieczeństwo jego członków – należy respektować; ponownie uznaje, że w wyniku przejrzystego i demokratycznego głosowania Zgromadzenia Narodowego Juan Guaidó jest prawowitym przewodniczącym Zgromadzenia Narodowego i prawowitym tymczasowym prezydentem Boliwariańskiej Republiki Wenezueli zgodnie z art. 233 konstytucji Wenezueli; potępia nielegalne utworzenie tzw. nowego organu wyborczego przez podlegający reżimowi Sąd Najwyższy; podkreśla, że pokojowe rozwiązanie polityczne można wypracować jedynie przy pełnym poszanowaniu prerogatyw konstytucyjnych Zgromadzenia Narodowego; podkreśla, że Parlament Europejski nie uznaje żadnej decyzji ani żadnego wyroku jednostronnie wydanego przez te nieprawomocne organy;
8. zdecydowanie potępia fakt, że reżim N. Maduro nieustannie podważa integralność, wiarygodność i przejrzystość procesów wyborczych, zwłaszcza w związku z niezliczonymi przypadkami manipulacji, licznymi nieprawidłowościami i nadużyciami finansowymi w czasie różnych typów wyborów w demokratycznych państwach Ameryki Łacińskiej, co doprowadziło do protestów i starć, w wyniku których śmierć poniosła niezliczona liczba niewinnych osób cywilnych; potępia niedemokratyczne mianowanie nowych członków Krajowej Rady Wyborczej;
9. przypomina, że poszanowanie demokratycznych instytucji i zasad oraz przestrzeganie rządów prawa stanowią niezbędne warunki do znalezienia rozwiązania kryzysu w Wenezueli z korzyścią dla ludności tego kraju; apeluje więc o pilne stworzenie warunków do przeprowadzenia wolnych, przejrzystych i wiarygodnych wyborów prezydenckich i parlamentarnych w oparciu o uzgodniony kalendarz, uczciwe warunki dla wszystkich stron, przejrzystość oraz obecność wiarygodnych międzynarodowych obserwatorów, co stanowi jedyną drogę wyjścia z kryzysu;
10. podkreśla, że należy podjąć skuteczne i natychmiastowe środki przeciwko sojuszowi wenezuelsko–irańskiemu, którego najwyraźniejszym przejawem jest wykorzystywanie Wenezueli przez Hezbollah jako platformy działań i ekspansjonizmu strategicznego w Ameryce Łacińskiej w drodze licznych nielegalnych działań, w tym prania pieniędzy; przypomina, że Teheran naruszył embargo na broń w związku z wysłaniem do Wenezueli pięciu tankowców w kontekście strategicznego ekspansjonizmu, co spowodowało reakcję ze strony Stanów Zjednoczonych;
11. podobnie jak w przypadku Iranu jest bardzo zaniepokojony tym, że Rosja wspiera wenezuelski reżim pro-Maduro, a zwłaszcza faktem, że wysłała do Wenezueli ekspertów, w tym doradców wojskowych i technicznych;
12. wyraża także zaniepokojenie faktem, że kubańskie siły policyjne i kubański wywiad wojskowy stanowią element strategiczny, który umożliwił utrzymywanie się nielegalnego reżimu N. Maduro, co stanowi niedopuszczalną zagraniczną ingerencję polityczną i wojskową w sprawy Wenezueli;
13. jest zaniepokojony faktem, że pomimo objęcia Delcy Rodríguez unijnymi środkami ograniczającymi udało się jej przedostać do strefy Schengen w lutym br. i spotkać z

władzami hiszpańskimi; domaga się, aby wiceprzewodniczący Komisji / wysoki przedstawiciel UE zwrócił się do władz hiszpańskich o przeprowadzenie szczegółowego i przejrzystego śledztwa w sprawie tych faktów i ich wyjaśnienia;

14. popiera niedawną decyzję Rady o dodaniu jedenastu nowych nazwisk do unijnego wykazu sankcji, który nie przynosi szkody narodowi Wenezueli, oraz wzywa do zwiększenia sankcji w celu przyczynienia się do ustabilizowania sytuacji w zakresie praw człowieka i demokracji w tym kraju, która obecnie tylko stale się pogarsza; wzywa władze UE, aby konsekwentnie egzekwowały ograniczenie swobody przemieszczania się i zamrożenie aktywów wszystkich osób, których nazwiska widnieją w wykazie sankcji; jest głęboko zaniepokojony skandalem korupcyjnym z udziałem ambasadora Hiszpanii Raula Modoro i pozostałych osób zamieszanych w szerszy skandal korupcyjny oraz nalega, aby sprawę tę i wszystkie inne istotne sprawy wnoszono do właściwych sądów, a osoby odpowiedzialne stawiano przed wymiarem sprawiedliwości;
15. jest głęboko zaniepokojony decyzją N. Maduro w sprawie wydalenia ambasador UE z Caracas w odpowiedzi na sankcje nałożone na jedenastu wenezuelskich urzędników odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka;
16. potępia szerzącą się korupcję, która stała się nieodłączną częścią reżimu N. Maduro; jest zaniepokojony doniesieniami o bezpośrednim zagranicznym finansowaniu unijnych partii politycznych przez reżim N. Maduro i wzywa do szybkiego i bezstronnego dochodzenia w tych sprawach; ponadto potępia wszelkie działania prowadzone w państwach ościennych i innych państwach Ameryki Łacińskiej przez podmioty działające w imieniu reżimu N. Maduro w celu destabilizacji demokracji i praworządności, a także z myślą o pogłębieniu ogólnego kryzysu;
17. apeluje o natychmiastowe uwolnienie wszystkich więźniów politycznych i zaprzestanie stosowania tortur, złego traktowania i nękania przeciwników politycznych, obrońców praw człowieka i pokojowych demonstrantów, a także o zezwolenie na powrót osobom niesłusznie zmuszonym do udania się na wygnanie;
18. w pełni popiera dochodzenia prowadzone przez Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) w sprawie licznych zbrodni, pozasądowych egzekucji i aktów represji popełnionych przez reżim wenezuelski; wzywa UE, by przyłączyła się do inicjatywy kilku państw-stron MTK, która ma na celu zbadanie zbrodni przeciwko ludzkości popełnionych przez nieprawomocny rząd N. Maduro i pociągnięcie winnych do odpowiedzialności;
19. zwraca się o wysłanie misji informacyjnej do kraju w celu dokonania oceny sytuacji;
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, prawowitemu tymczasowemu prezydentowi i Zgromadzeniu Narodowemu Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, rządowi i parlamentom państw Grupy z Limy, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich.